

1.

København, den 10. December 1915.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter.

Ved et den 27. f. M. afholdt Møde mellem Repræsentanter for Københavns Understøttelsesforening og dennes kommunale Afdeling samt Frederiksberg Hjælpekasse vedtoges det at fremkomme med følgende Henvendelse til Indenrigsministeren og til de af Tingene nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter:

1. I Lovforslagets § 3, 2det Stykke, bestemmes det, at Understøttelse med Statstilskud efter denne Lov endvidere kan tilstaaes som Tillæg til løbende Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse og til Hjælp af det offentlige uden Fattighjælps Virkning. Dette er altsaa en ganske almindelig Bestemmelse, som ikke — saaledes som Loven af 2. Oktober 1914 — for de arbejdsløses Vedkommende betinger Hjælpen af, at Arbejdsløsheden skal være en Følge af de foreliggende overordentlige Forhold. Foretages der ingen Ændring i Loven af 2. Oktober 1914, vil dette altsaa medføre, at medens Tillægshjælpen til løbende Understøttelse fra en anerkendt Arbejdsløshedskasse i Henhold til Lovforslagets § 3 kan ydes til alle Arbejdsløshedskassemedlemmer, kan den fortsatte Hjælp i Henhold til Lov af 2. Oktober 1914 stadig kun ydes til saadanne Medlemmer, hvis Arbejdsløshed skyldes de overordentlige Forhold, og en saadan Ulighed synes ganske at savne Berettigelse, ligesom det vil være umuligt for Udelingernes Ledelse at gøre denne Bestemmelse forklarlig for den nødlidende Befolkning. Hertil kommer, at denne Begrænsning i sig selv er uheldig, fordi saa at sige hele det økonomiske Liv kan være paavirket af de overordentlige Forhold, uden at den direkte Aarsagssammenhæng i alle Tilfælde lader sig paavise, og særlig for Københavns Vedkommende har denne Begrænsning vist sig uheldig, fordi man paa Grund af Ansøgningernes store Antal ikke kan foretage en speciel Undersøgelse af hver Sag, men paa dette Punkt har maattet opstille visse almindelige Principper, som ofte maa bevirke, at Hjælpen ikke falder der, hvor den bør falde; man skal i saa Henseende ogsaa henvise til Skrivelser af 3. Marts 1915 og 26. Februar 1915 til Indenrigsministeriet henholdsvis fra Arbejdsløshedsinspektøren og Københavns Understøttelsesforening, trykte henholdsvis som Bilag 2 og 3 til Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 237 af 2. Oktober 1914 om midlertidigt Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser.

Man skal derfor tillade sig at henstille, at der i Lovforslaget indsættes en Bestemmelse om Bortfald af den omtalte begrænsende Bestemmelse i Loven af 2. Oktober 1914.

2. I Lovforslagets § 3, 3die Stykke, bestemmes det, at de nærmere Regler angaaende Ydelsen af det i Paragraffens 2det Stykke omtalte Tillæg til løbende Understøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse saavel som om Kontrollen med Hjælpen bliver at fastsætte af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdsløshedsnævnet eller Sygekassenævnet.